

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

*Kfv.IV.35.113/2015/8.szám*

*A Kúria a Soósné dr. Hegedűs Ilona ügyvéd által képviselt felperesnek az Ivanovits és Káldy Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. október 20. napján kelt 10.K.27.254/2014/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő*

**í t é l e t e t:**

*A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.254/2014/8. számú ítéletét és az alperes 269/1501/22 880/19/2012. számú határozatát - az elsőfokú közigazgatási határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezi.*

*A felek az eljárás során felmerült elsőfokú- és felülvizsgálati eljárási költségeiket maguk viselik.*

*A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.*

*Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.*

**I n d o k o l á s**

*A felperes az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból ültetvények korszerűsítéséhez, telepítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 75/2007. (VII.27.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján 2008. március 20-án támogatási kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatósághoz, melynek a hatóság helyt adott és 21.231.838 forint támogatási összeget állapított a felperes részére, amelyből 11.367.164 forint elszámolható nettó kiadást hagyott jóvá ápolásra.*

*Ezt követően a felperes kifizetési kérelmeket nyújtott be. A*

harmadik kifizetési kérelem tárgyában az első fokon eljáró hatóság egybefoglalt döntésében 0 forint támogatási összeget határozott meg, megállapította továbbá, hogy az ápolásra igényelt, illetve a második kifizetési kérelemben részben el is számolt kiadások meghaladják a Jogcímrendelet 5. § (8) bekezdése alapján az ápolásra számítható kiadások összegét. Így, figyelembe véve a második kifizetési döntésben visszatartott 705.407 forint összeget, 125 forint jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül és az ügyfél annak visszafizetésére köteles. A hatóság indokolásában megállapította, hogy a támogatási határozatban A.1. kiadási tétel azonosítóra tévesen 11.367.164 forint került megállapításra, annak ellenére, hogy a Jogcímrendelet 5. § (8) bekezdésének rendelkezése szerint az ápolás költsége nem haladhatja meg az elszámolt telepítési költség 10%-át.

A felperes fellebbezése alapján eljárva az alperes a 2014. január 22. napján meghozott határozatával az igazgatóság határozatát helybenhagyta.

A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. A felperes keresetében csak úgy, mint korábban az elsőfokú hatóság döntése elleni fellebbezésében többek között előadta, hogy az ápolásra jóváhagyott 11.367.164 forint összegű elszámolható kiadás alapján kell részére a támogatást folyósítani, mivel a támogatási határozat jogerős. A Ket. 114. § (2) és (3) bekezdése értelmében a közigazgatási szerv csak egy éven belül változtathatja meg saját határozatát.

Az ügyben eljáró Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 10.K.27.254/2014/8. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság a mezőgazdasági agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.), illetve a Ket. szabályainak összevetése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az Eljárási tv. 57. § (1) és (3) bekezdése lehetővé teszi a fél terhére történő módosítást öt éven belül is, amennyiben a fél az intézkedésben jogosulatlanul vett részt. A bírósági döntés szerint a felperes az intézkedésben jogosulatlanul vett részt, ezért a tételes jogi rendelkezés értelmében a hatóságnak öt év állt rendelkezésére a döntés módosítására, vagy visszavonására.

A felperes a jogerős bírósági döntés felülvizsgálatát kezdeményezte a Kúriánál. Előadta, hogy 2009. január 22-én meghozott támogatást jóváhagyó határozat részére 11.367.164 forint elszámolható támogatási összeget állapított meg. Az elsőfokú hatóság 2013. április 29-én meghozott, egy éven túl, de öt éven belül jogszerűtlenül változtatta meg a határozatot. Az Eljárási tv. 57. § (3) bekezdése csak abban az esetben engedi az ügyfél terhére

megváltoztatni a határozatot, amennyiben az ügyfél az intézkedésben jogosulatlanul vett részt. A jogosulatlan részvételt az Eljárási tv. 69. § (1) bekezdése sorolja fel. Sem az eljáró hatóság, sem a bíróság nem tért ki arra, hogy az itt felsorolt okok közül miért minősül az intézkedésben való részvétel jogosulatlannak. A bíróság ezzel a kérdéssel nem is foglalkozott. Az Eljárási tv. 69. § (7) és (8) bekezdésében meghatározott, az intézkedésben való jogosulatlan részvételt megállapító döntést az eljáró hatóságok a felperes részére nem hoztak, így az alperesnek nem volt törvényes lehetősége arra, hogy a 2009. évben megállapított támogatási összeget visszavonja, illetve, hogy a jogerős határozattal megállapított támogatási összeg egy részének - 6.950.062 forint támogatási összeg - kifizetési kérelmét elutasítsa. Ezzel a kérdéssel az elsőfokú bíróság sem foglalkozott, így álláspontja szerint a jogerős bírósági döntés sérti a Jogcímrendelet 5. § (1) és (3) bekezdését, a Ket. 114. § (2) és (3) bekezdéseit, az Eljárási tv. 57. §-át, és 69. §-át. Erre tekintettel kérte a jogerős bírói döntés, valamint az első-, és másodfokú közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését és az eljáró közigazgatási szervek új eljárásra kötelezését.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

A felperes 2008. március 20 napján benyújtott támogatási kérelmére a hatóság 2009. január 22-én meghozott határozatában 11.367.164 Ft. elszámolható nettó kiadást hagyott jóvá támogatásra. A felperes harmadik kifizetési kérelmére 2013. április 29-én meghozott 269/1501/22 880/10/2012. számú határozatában az elsőfokú hatóság azt állapította meg, hogy a támogatási határozatban „A kiadási tétel azonosítóra tévesen 11.367.164. Ft került megállapításra”. A két határozat között négy év és három hónap telt el. Az alperes e döntést helybenhagyta.

Az Eljárási törvény 57. § (1) bekezdése szerint - összhangban a Ket. 114. § (1) és (2) bekezdésével - a hatóság az ügyfél terhére a döntés közlésétől számított egy éven belül módosíthatja vagy vonhatja vissza döntését. A Ket. és az Eljárási törvény viszonyát helyesen meghatározó jogerős bírói döntés is tartalmazza, hogy az Eljárási törvény 57. § (3) bekezdése öt éven belül is lehetővé teszi a határozat visszavonását vagy módosítását, ha a fél az intézkedésben jogosulatlanul vett részt.

Az intézkedésben való jogosulatlan részvétel eseteit, tételesen az Eljárási törvény 69. §-a határozza meg. E szerint:

„69. § (1) Az intézkedésben való részvétellel összefüggésben megállapított jogosultság vagy az igénybe vett támogatás egésze vagy egy része jogosulatlannak minősül, amennyiben az ügyfél:

a) valótlan tényt közöl,

b) adatot eltitkol,  
c) az intézkedés céljának megvalósulásával kapcsolatos vizsgálatot vagy ellenőrzést akadályozza, ideértve azt az esetet is, ha adatszolgáltatási vagy fizetési kötelezettségét megszegi,  
d) az intézkedésben való részvételi jogosultságot vagy a támogatást rendeltetéstől eltérően használja fel,  
e) a jogszabályban vagy a pályázati felhívásban meghatározott intézkedésben való részvételre vonatkozó feltételeket - ideértve a támogatás kifizetését megelőző vagy azt követő időszakra vállalt kötelezettségeket is - megszegi,  
f) olyan intézkedésben vesz részt, amelynek alkalmazását az Európai Közösség nem engedélyezte vagy nem vette tudomásul [az a)-f) pontokban foglaltak a továbbiakban együtt: intézkedésben való jogosulatlan részvétel].  
(2) Az intézkedésben való részvételt jogosulatlannak kell tekinteni, ha az ügyfél valamely tényről, körülményről írásban olyan valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, amely a jogosultság megállapítását érdemben érinti."

Jelen ügyben megállapítható, hogy sem az elsőfokú hatóság, sem az alperes nem adta okát annak, hogy az ápolási kiadások vonatkozásában a támogatási döntésben rögzített összeg miért került tévesen megállapításra. Az Eljárási törvény 69. §-át a hatóság nem hívta fel, nem tartalmaz olyan érvet, amely arra utalna, hogy a felperes az intézkedésben jogosulatlanul vett részt.

A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményező keresetében azt sérelmezte, hogy a hatóság egy éven túl törvénysértően módosította hátrányára a határozatot. Az elsőfokú bíróságnak e kereseti kérelemre adott válasza szerint az Eljárási törvény értelmében „5 év áll a hatóság rendelkezésére, hogy a döntését módosítsa vagy visszavonja, mivel a felperes az intézkedésben jogosulatlanul vett részt.” Ugyanakkor, ahogy a hatóság, úgy a bíróság sem tért ki arra, hogy az intézkedésben való jogosulatlan részvétel a felperes esetében miben áll. Ennek megállapításáig azonban nem irányadó az Eljárási törvény 57. § (3) bekezdésébe foglalt öt éves határidő.

A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet ellentétben áll az Eljárási törvény 57. § (3) bekezdésével és 69. § (1)-(2) bekezdésével. Erre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet és az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - a Pp. 275. § (4) bekezdése, valamint 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte.

Az új eljárás során tisztázni kell, hogy a felperes az Eljárási törvény 69. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott valamely okból jogosulatlanul vett-e részt az intézkedésben és ez vezetett-e oda,

hogya a támogatási döntésben az ápolási kiadások vonatkozásban rögzített 11.367.164. Ft. tévesen került meghatározásra. Az új eljárás során tehát vizsgálatot igényel, hogy a felperes magatartása vagy a hatóság tévedése vezetett-e oda, hogy az összeg meghaladta a Jogcímrendelet 5. § (8) bekezdése lapján számítandó összeget. Az intézkedésben való jogosulatlan részvételről az új eljárás során dönteni kell (s azt a hatóságnak meg kell indokolni), amennyiben azonban ez nem állapítható meg az Eljárási törvény 57. § (3) bekezdése felperes ügyében nem alkalmazható.

A költségek viseléséről a Kúria a Pp. 81. § (1) bekezdés második mondata alapján döntött.

Az illetékről való rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2015. szeptember 22.

**Dr. Kalas Tibor sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk. előadó bíró, Dr. Hörchneré Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**